

Співачка Lata розлучається з чоловіком

Українська співачка Lata, справжнє ім'я якої Наталія Дзеньків, розлучається. За її словами, зі своїм чоловіком Віталієм Телезіним, який також був її продюсером, вони протягом п'ятнадцяти років спільного життя будували не родину, а кар'єру. Тому всі гроші витрачали на кліпи, а свого життя так і не спромоглися придбати. Наталія зізналася, що вже має нареченого, проте його імені не назвала.

Кейт Вінслет отримала орден із рук британської королеви

Актриса Кейт Вінслет отримала орден Британської імперії за «видатні заслуги в кінематографі». Церемонія нагородження відбулася в Букінгемському палаці. Вінслет зізналася, що аж до отримання ордена перспектива удостоїтися такої честі здавалася їй казкою. Нагадаємо, Кейт отримала премію «Оскар» за кращу жіночу роль у фільмі «Читець». До цього Вінслет ще двічі — в 1998-му і 2005 роках — була номінована на премію Американської кіноакадемії як краща актриса року.

Софія Ротару подарувала внучці жеребця

Співачка Софія Ротару, яка є надто дорогою для української публіки, може собі дозволити багато чого. Так, наприклад, нещодавно Софія Михайлівна здійснила давню мрію своєї 11-річної

внучки. Соня-молодша отримала в подарунок чистокровного жеребця на ім'я Набат. Скакуна привезли до України зі степів Калмикії.

«Зараз кінь перебуває в стаїні кінного клубу, а доня ходить туди тренуватися двічі на тиждень, — розповів син співачки Руслан. — Ми переживали, чи зійдуться вони характерами. Адже важливий не тільки родовід тварини, але і її норов. Набат і Соня швидко звикли один до одного. Дочка дуже любить свого вихованця».

До речі, внучка співачки вже досвідчена наїзниця. Соня відвідує кінну секцію кілька років, впевнено тримається у сідлі, але в професійних змаганнях участі поки не брала.

Luchesk Band на сцені грає і крутить горщики

Музичний гурт Luchesk Band доволі молодий, йому всього два роки, та у складі досвідчені музиканти, справжні майстри своєї справи. Під час виступів колектив запалює будь-яку публіку, навіть тих, кому не зовсім до смаку їхній стиль. А ще свої виступи хлопці перетворюють на захопливі перформанси, бо на сцені ви можете спостерігати ще й за тим, як народжуються горщики.

Відлік існування гурту самі музиканти ведуть від серпневого Art Jazz Cooperation, що відбувся у 2010 році. Спеціально для виступу на цьому міжнародному фестивалі брати Валерій і Сергій Ленартовичі об'єдналися із реаніматором луцького джазу трубачем Олегом Баковським і його сином Тарасом, що грає на саксофоні, утворивши команду Luchesk Band.

Щоправда, як пригадує басгітарист гурту Валерій Ленартович, зібратися вони з хлопцями трохи раніше, щоби просто пограти для себе. Валерій із братом — знані в Луцьку музиканти, але швидше як рок-н-рольники, а от джазовий досвід був для них новим.

— Джаз я любив усе життя, слухав, але ніколи не грав, — каже гітарист. — Дуже вдячний Олегу Баковському, що відкрив для мене джаз із практичного боку, що я зміг відчути ту глибину руками та мізками. Це неймовірний кайф. Джаз — це стан душі, тут нема рамок і обмежень, це музика, яка йде зсереди, з серця. Я занурився в джаз і знайшов там купу всього цікавого. Хоча зараз ми повернулися до нашого улюбленого джаз-року чи просто року, той джазовий досвід лишився і, безумовно, позначився на нашій творчості.

З часом команда зазнавала деяких змін, трансформувалася, оновлювалася. Отже, нині у складі Luchesk Band: брати Валерій і Сергій Ленартовичі, котрі свого часу були досить відомими музикантами на просторах СНГ і до музики повернулися після двадцятирічної перерви, барабанщик Володимир Цимбалюк, один із найкращих саксофоністів у Луцьку Олександр Богдан, Костянтин Гребенко — клавішні, баян. Доповнює гурт надзвичайно потужна вокалістка Інна Кириченко, яка є учасницею ще кількох джазових колективів.

Варто зазначити, що засновник гурту Валерій Ленартович нині більш відомий як гончар, аніж музикант.

— Свого часу ми з братом грали у колективі «Рандеву» від Волинської філармонії, гастролювали по СНД та Європі, але після розпаду Союзу серйозні концерти закінчилися, — пригадує музикант. — Щоправда, нам пропонували працювати в Москві, та ми не захотіли. Я зрозумів, що настав час, коли музикою на хліб не заробиш. Отож почав шукати щось, що можна просто робити руками й отримувати за це якісь гроші. Так, один чоловік навчив мене крутити горщики, і відтоді я став гончарити. А за двадцять років по тому став відомим в Україні

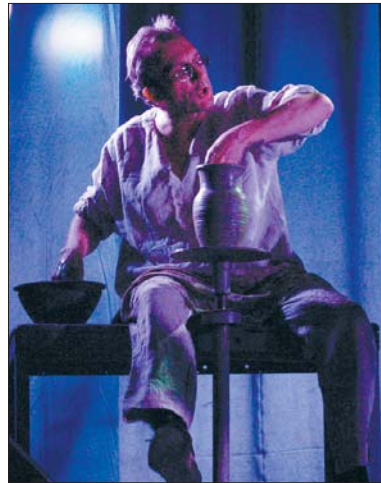
та за її межами гончарем, тому що роблю традиційну волинську чорнодимлену кераміку, виготовляю екологічно чистий посуд.

Неймовірно поєднання двох талантів музиканта можна побачити під час виступів гурту. За це його вже встигли охрестити «басгончаристом». Так, доки колектив виконує пісню Сергія Шишкіна «Глина до глини», пан Валерій прямісінько на сцені крутить гончарний круг, і у його руках народжуються горщики.

— Ця пісня написана Сергієм спеціально для мене, — розповідає Валерій Ленартович. — Він ночами сидів зі мною біля горна, на власні очі бачив, як я гончарю, по справжньому відчув цей процес. Отож у пісні немає жодного неправдивого слова, там усе на своїх місцях. Щоправда, я його мелодію дещо змінив на свою, тож пісня трохи відрізняється від оригінальної.

За любов Валерія переробляти різні композиції на свій лад Сергій Шишкін називає його великим компліментом.

— У нашому репертуарі небагато власних пісень, бо до своєї музики ставлюся дуже критично, — ділиться бас-гітарист. — Ми не можемо дозволити собі будь-що, аби своє.

Для мене головне, щоб текст був кайфовим. Часто шукаю молодих поетів у Інтернеті й пишу музику на їхню поезію. Також українським народним пісням надаю нового звучання, поєднуючи їх із метроритмом старого доброго британського й американського джазу та року. Так, пісня «Весіллячко» — це поєднання вірша української поетеси з Канади Наталії Буняк із мелодіями британської групи Yes, а нашу «Ой, Марічко» поклав на музику джазового суперпіаніста Хербі Хенкока. Те, що ми не притримуємося якогось одного стилю, дає нам велике поле для творчості. Ми граємо практично все, звісно, виключаючи полсу та російський шансон. Тож під час наших виступів ви можете почути і старий добрий рок, і український фольклор, і джаз, і суміш усього цього.

За цей час Luchesk Band уже встигли побувати й на кількох фестивалях. Передусім це Art Jazz Cooperation, Jazz Bez, Music Dialogs, а також «Мальванка», «Володимир» і знаний рок-фест «Тарас Бульба», що проходить у місті Дубні.

— В Дубні ми виступали в якості гостей, — ділиться враженнями Валерій Ленартович. — Незважаючи на специфічну публіку, яка віддає перевагу дещо іншій музиці, ніж ми граємо, нас зустріли «на ура» і частину пісень підспівували уже з другого куплету.

Музикант каже, що їхній гурт ламає цілу гору стереотипів, бо коли вони лише починали, то хлопцям казали, що їхня музика нікому не потрібна і не популярна нині. А вони взяли й довели протилежне. Тепер Luchesk Band можна регулярно чути у кількох луцьких арт-кафе й у пивному клубі. Не цураються грати й на весіллях чи інших святкуваннях, але при цьому дотримуються принципу «жодної попси, шансону та російськомовних пісень». Крім цього, музикант пообіцяв повернутися до співпраці з Олегом Баковським, тож є надія почути у їх виконанні ще не одну джазову мелодію.

Ольга УРИНА

Олександр Мариніну вмовляли стати чоловіком

Її справжнє ім'я — Марина Алексеева. Під псевдонімом Олександра Мариніна вона написала більше 40 романів, велика частина яких відома завдяки серіалу «Каменська». Історії про Настю Каменську, працівника карного розшуку, засновані на реальних фактах, адже Мариніна більше 20 років життя віддала службі в правоохоронних органах, а зараз вона — підполковник міліції у запасі.

Незважаючи на конкуренцію серед жінок-письменників, яка щороку зростає, Мариніна й досі залишається автором, якого найбільше читають на всьому пострадянському просторі. Але визнання читачів вона отримала не відразу: «Головний редактор видавництва сказав мені: «Нам дуже шкода, що ви так гарно пишете, а вас купують погано тільки через те, що жіноче ім'я на обкладинці», — зізналася письменниці. Почувши ці слова, Мариніна придумала інших персонажів і принесла рукопис у видавництво, збираючись публікувати книгу під чоловічим псевдонімом. «А мені у відповідь сказали: «Знаєте, поки ви писали «Чорний список», у вас так зросли продажі... Читач вас полюбив — залишайте-

ся Мариніною», — згадує жінка.

Головним читачем і критиком для Мариніної, за словами самої письменниці, є її чоловік: «Я щоразу йому нагадую про те, що половина мого успіху та моїх грошей — це його заслуга. Бо якби він не створював мені емоційний фон і побутові умови для нормальної роботи, то, звичайно, нічого б цього не було».

Палац учнівської молоді 8 грудня 18:00

КВН

ТРЕТЯ 1/4 ФІНАЛУ

Всеукраїнської ліги КВН "Волинь"

"ЧистоГон" Збірна Західної України
"Чорнобровці" Дубно "Перша сільська збірна"
"Фіфа" Ужгород "Без понтов" Чернівці "Ікра" Луцьк
"Вікторія Бекхем" Збірна Волині

Замовлення квитків
(066) 435-67-88
(093) 794-99-17

Волинь Post, СІА, VIP, D'LUXE, Відомості, СМЯ І АМ

Поет-пісняр Віктор Торчинюк відсвяткував 60-річний ювілей

«Любові пісні хризантеми» — під такою назвою вийшла у світ збірка власних пісень і віршів Віктора Торчинюка, яку було презентовано в Луцькому районному будинку культури. Народився автор у селі Привітне Локачинського району. Це перша збірка Віктора Торчинюка, яка вийшла до його 60-річчя.

— З дитинства мене захоплювала гра сільських музик, — каже пан Віктор, — виникло велике бажання освоїти цю грамоту. Оскільки най-

доступнішим інструментом була на той час гармошка, то я з часом почав на ній грати. А під час навчання у Володимир-Волинському технікумі дуже популярною стала гітара.

Через деякий час акорди, зіграні хлопцем, уже лунали серед друзів, згодом — зі сцени, а потім цілих 10 років він грав у аматорському вокально-інструментальному ансамблі с. Привітне. У 2007 році на свято села, якому виповнилося 850 років, музика вирішив подарувати

односельчанам пісню про свою малу батьківщину «Мое Привітне».

На ювілей, який збігся з презентацією книжки, Віктора Торчинюка прийшли привітати, крім рідних і друзів, «побратими» по пісні з тріо «Вогні Привітного» — Юрій Яценюк та Аркадій Ярмошук. Цей музичний колектив після 25-літньої перерви відновив свою творчість. Цього року музиканти записали перший диск із піснями «Красиве і вічне».

Руслана МЕЛЬНИК